

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 4/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.06.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима. Извињавамо се што каснимо са почетком претреса. Колега Лукић је замолио да доврши неке започете послове тако да ево и ми мало каснимо. Претпостављам да ћемо бити брзи па ћемо ми то стићи.

НАСТАВЉЕНО 21.06.2007. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 15:40 САТИ

Председник већа констатује да је веће у неизмењеном саставу, да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адвокати: Даниловић, Томић, Баровић и Тодоровић, те**
- **Браниоци оптужених адвокати: Заклан, Јеврић, Продановић, Травица, Вукотић, Перески, Станић, Дозет, Ковачевић, Јелушић, Ђурђевић, Бељански, Бојков и Машић.**

Одсутни су браниоци адвокати: Вујин, Пилиповић, Мијатовић, Перковић, Калањ, Штрбац, Мамула, Батрићевић, Рајић, Станојловић, те,

Браниоци оптуженог Мугоша Горана – Илија Радуловић и Слободан Сташевић.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Се јавља за замену уз сагласност окривљеног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мугоша? Сагласан?

Те ће овог оптуженог уз његову сагласност на данашњем главном претресу бранити бранилац адв. Ковачевић Снежана у замену за одсутне браниоце.

Одсутни су и браниоци адвокати: Апро, Левајац и Перовић.

Сви оптужени су ту – судска стража потврђује, као и Катић, Љубоја и Мугоша.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ДА СЕ ГЛАВНИ ПРЕТРЕС НАСТАВИ

ДА СЕ НАСТАВИ ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три сведока смо данас планирали. О овоме информисан сам да су ту два, јел тако – Ћирић Петар и Ковачевић Јандрија? Молим вас уведите сведоке.

Господине Вујановићу, ја сам јуче информисан од стране Вашег браниоца Перковића, телефоном смо се чули, човек је у Рисну, тако ми је објаснио али ту је колега Травица и видим да је све у реду.

Ковачевић Јандрија и Ћирић Петар? Петре, окрените се овамо. Господине Ковачевићу, сачекаћете у ходнику суда док не чујемо овог сведока кога доводе из затвора у Новом Саду.

Сведок Ковачевић Јандрија је упућен у засебну просторију, те приступи сведок Ћирић Петар.

Сведок ПЕТАР ЋИРИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ћирићу. То црвено дугме притисните да укључите микрофон. Ћирић Петар, јел тако?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Владимир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Владимира? Рођен?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: 1968. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1968. године? Где у?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Врбас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Врбасу? Шта сте по занимању?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник?

Ћирић Петар, од оца Владимира, рођен 1968. године, у Врбасу, по занимању радник.

Да ли знате коме ми судимо овде? Јел имате неких сазнања и информација? Вујовић Мирољуб, Вујановић Станко, Перић Јовица, Војновић Милан, Атанасијевић Иван, Маџарац Предраг, Ланчужанин Милан, Љубоја Марко, Милојевић Предраг, Златар Вујо, Мугоша Горан, Шошић Ђорђе, Ђанковић Мирослав, Катић Слободан, Калаба Нада, Драговић Предраг, Радак Саша, дакле то су људи којима се суди овде у овој судници. Да ли неког од њих знате?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са некима од њих у каквом сродству, завади?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Несродан, није у завади, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Ћирићу, саслушаћемо Вас као сведока. Као сведок дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Нисте у обавези да одговорите на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Све чега се сећате дужни сте да нам верно пренесете у складу са сопствених сећањем, дакле, ништа не смете да прећутите. Ја Вас молим да гласно прочитате текст те заклетве за сведока, налази се ту на пулту испред Вас. Пише: «заклињем се да ћу...»

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Заклињем се да ћу о свему што причам у судници, пред судом будем причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан, «што пред судом будем питан».

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Питан, говорити само истину и да ништа од овога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај други папир који видите ту то су имена људи чија имена не сме, ако их знате, ако буде било потребе да их поменете не смете их поменути под именом и презименом, него под тим ту псеудонимима – «1, 2 и А».

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам Вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, на том другом папиру имате три имена и презимена. Не смете казивати њихова имена. Ако те људе знате не смете казивати у овој судници њихова имена него само те ознаке, псеудониме. То су псеудоними «1, 2 и А».

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не познајем никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тим ће бити лакше. Господине Ћирићу, Вас доводе из притвора у Новом Саду?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам је завршено суђење тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Није још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је заказан наставак?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Наставак да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је заказан?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: 09. јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 09. јула? Добро. Господине Ћирићу, нас занимају Ваша сазнања из времена ратне јесени у Вуковару '91. године. Да ли сте били на том простору тада тамо? Ако јесте, где сте били, како сте били ангажовани ако сте били војно ангажовани како сте били ангажовани и тако даље? Причајте нам о томе.

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Био сам обичан војник. Војник сам био, ратник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обичан војник?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте родом из Врбаса? Да ли сте тада живели у Врбасу или Вам породица живела у Врбасу?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд Ви у Вуковару? Јел сте мобилисан или?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, не, отишао сам као добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као добровољац? Када сте отишли и у којој јединици сте били?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Почетком рата у вуковарској јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то јединица?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па то је Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неког старешину, претпостављеног, неког команданта? Ко Вам је био командант?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па тад је био Шљиванчанин, капетан Радић и ови. Била је војска тад кад сам ја дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте све овде оптужене знате, сва ова имена која сам ја набројао рекосте да их све знате? Да ли сте са некима од њих били у тој некој јединици?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Јесам, како нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким сте били конкретно?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па скоро са свима. Нисам био са Надом Калаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми молим Вас рећи да сте Ви као обичан војник примали директно наредбе од Шљиванчанина?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам ја примао директно наредбе од Шљиванчанина. Ја то нисам ни рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам ко вам је био непосредно претпостављени старешина, Ви кажете Шљиванчанин и Радић?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не. Ја кажем тада је била војска, тада је био главни претпостављени Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, а да ли је неко био нижег ранга ко је био вама непосредно претпостављени?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Онда нам је био командир Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирољуб Вујовић?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Мирољуб био то тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Територијалац колико ја знам. Тада је био обичан војник, командир одељења, вода. Не знам како се тада, у то време звало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени се нешто намеће, не знам откуда ми то сазнање, ваљда из неких тврдњи сведока у овој судници да сте Ви после престанка борби у Вуковару да сте били командир једне чете при вуковарском батаљону или тако некако? Јел тако?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, ако сте били командир чете претпостављам да онда знате шта је то формацијски, из чега се све чета састоји, које су ниже јединице, јединице нижег ранга у саставу чете, па у том смислу од Вас тражим, да нам објасните ако сте били код Мирољуба шта је то било код Мирољуба где сте Ви били? Да ли је то било одељење, да ли је то био вод или је то била чета?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, чета није била. То је било одељење, тако. Мало веће одељење као вод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком правцу сте дејствовали ако се сећате?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: То је Нова улица била, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У правцу Нове улице?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још у овој судници било ваших сабораца? Ево кажете Ви и Мирољуб, кажете мало јаче одељење, да ли је још неко из ове суднице, од људи у овој судници био са вама у том мало јачем одељењу?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па шта знам, сад не могу да се сетим тачно ко је био али сви су ратници били, борци, како да се изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Николић Славка?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био са вама тада тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Тада није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада није? Да ли је он имао неки надимак?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Имао је «Шваргла».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Шваргла»? Да ли сте Ви имали неки надимак?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам. Перо су ме звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Перо? Ми смо чули у овој судници својевремено да су Вас звали «Перо Циган»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја се не сећам тога да су ме звали «Перо Циган».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само Перо?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Перо. Можда је неко рекао али ја се тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли кад су престале борбе у Вуковару?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја мислим почетком децембра, крајем новембра, ту нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, датумски не можете да определите? Чули смо у овој судници неке разне верзије о тим датумима. Но добро, немојмо се везати за то. Да ли знате где је пољопривредно добро «Овчара»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад били у ситуацији да будете тих неколико дана након престанка борби на неком пољопривредном добру, не Овчара него на неком пољопривредном добру?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су смештени ратни заробљеници итд.?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: То је било у «Велепромету», а то нису били заробљеници, то су били цивили који су се евакуисали, који су извучени из подрума у току престанка рата. Како су излазили из подрума тамо су се стационарали и онда је ишао свако на своју страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: По престанку рата, по престанку дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли одмах тих првих дана или?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Првих дана, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах тих првих дана?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на «Велепромету» су?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у вуковарској болници?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана одмах након?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Био сам у вуковарској болници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана након ослобођења?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи о Мирољубу?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па знам рећи само добро. Могу рећи само добро. Ја га знам само као доброг човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био добар борац?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рањаван?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Да ли знате кад је то било?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па рањаван је више пута. Једном је рањен са мном заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад је то било?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не сећам се датума кад је то било. Рањаван је за време рата, рањаван је и после рата једном по престанку ратних дејстава, одмах по престанку ратних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Мирољуб напредовао за време рата? Кажете био је командир те десетине мало јачег одељења, што ли већ? Да ли је напредовао? Ево Ви сте после рата постали командир чете?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Сви смо напредовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али питам да ли за време борби у Вуковару да ли је унапређиван што, да ли је имао неки чин?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Колико се ја сећам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Мирољубу био претпостављени старешина?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јакшић Душан?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Душан Јакшић? Не знате?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Познато ми је Јакшић али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он човек каже да је он био командант тог неког територијалног одреда Петрова гора?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па може и мој тата рећи исто да је био командант кад није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је био па да је после смењен, а да је Мирољуб?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја се не сећам тога, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је Мирољуб постављен на то место?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам, тога се ја не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Станка Вујановића знате?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био за време рата?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам. Нисам био с његовом јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када га знате? Јел га знате из тог времена, за време рата или сте се упознали после рата?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: После рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Станко изгледао тад, јел се сећате?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Изгледао је нормално, као човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, у смислу јел носио браду, да ли је имао дужу косу, краћу косу?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Имао је браду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дужа коса, краћа коса? Данас видимо да је без косе, али?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам завиривао, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? Како је био обучен, да ли је што био карактеристично обучен?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Тад смо сви били обучени у униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовне, регуларне униформе?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па униформе, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву сте униформу Ви имали?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па имао сам зелену униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чојано зелену или?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам чојану него зелену униформу. Нормално, после смо добили шарену униформу, оне шарене војничке униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарену?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте дужили од наоружања?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону калашњиков са преклопним кундаком или са дрвеним кундаком?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Имао сам и с преклопним и с дрвеним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Имао сам касније. За време рата га нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата нисте?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кога од официра Гардијске бригаде изузев Шљиванчанина и Радића?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Вукашиновић Љубиша, у то време мајор?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онако висок је био?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам. Нисам се дружио с мајорима ни са командантима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте кад у којој ситуацији евентуално потезали оружје на неког од официра гардијске бригаде?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јовица Кресовић?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био тада тамо?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: За време рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам. Нисмо били на истој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када га знате, из времена после рата?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам га после рата али баш дуго после рата, после једно пар месеци и дуже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега смо чули у овој судници и он човек каже да Вас је видео на Овчари?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Немогуће, немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Ланчужанин Милан?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам. Знам по надимку «Камени». Јел то «Камени»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам по надимку. По именима ретко кога знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог времена или исто тако касније након престанка борби?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Исто по престанку рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао? Да ли је ишта карактеристично имао?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Перић Јовица?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: То ми је познато, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић Милан, звани «Мићо Медоња»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић Иван, тада Хусник Ивица, звани «Ико»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: То ми је познато али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте, ја отприлике сам набројао, па рекосте знате све а сад ево?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја их знам по надимцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево Хусник Ивица, звани «Ико», Атанасијевић Иван звани «Ико»? Маџарац Предраг, звани «Пеђа»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате га?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате из тог ратног времена или?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата? Љубоја Марко, звани «Маре»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Предраг?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: То ми је познато али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Кинез»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам, «Кина».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Кина» или «Кинез»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: «Кинез», «Кина». Неко га је звао «Кина», него га је звао «Кинез».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је човек изгледао?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па висок овако као ја. Можда мало виши од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крупан, мршав?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Сад не сећам се, био је крупан, мршав, ја мислим овако попут мене, можда мало виши од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носио наочаре?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја колико мислим није. Не сећам се. Исто га знам после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још кога тамо у Вуковару где је имао тај надимак «Кинез» или «Кина»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Шта ја знам, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се? «Јапанац», да ли је био неки «Јапанац»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Златар Вуја?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када га знате, из ког периода?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па знам га тамо са Петрове горе, он је у кухињи радио тамо, тамо смо ишли, тамо је била кухиња и тамо смо ишли хранити се. Знам га одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је човек изгледао тада?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не сећам се сад како је изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево описасте нам «Кинеза» као високог, чак височијег од Вас, па да ли у том неком смислу можете га описати?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Мали, дебео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мали, дебео?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел носио браду, бркове или је био?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја мислим да је имао бркове, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горан, звани «Куштро»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Њега сам упознао после рата, дуго после рата. За време рата га нисам ни знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе, звани «Жорж», «Чича»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослав, звани «Ђани»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам знате рећи о њему?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па нешто знам само из ратовања. Нема шта друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је он био на ком правцу?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Био је на истом правцу где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истом правцу? Јел са вама или у тој групи или?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па у тој групи, то је та група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободан?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Њега сам исто после рата упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Мајор Катић»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Сад да ли је он мајор био или није, ја не знам, али њега сам упознао после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После рата?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекосте Наду знате. Драговић Предраг, звани «Цеца», «Капетан»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Њега исто знам, али да је капетан не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радак Саша, «Цетиње»? Шта Вам говори надимак «Цетиње»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: «Цетиње» знам, надимак «Цетиње» али сад да се сетим њега, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био на том истом правцу или на неком другом? Из ког времена га знате и тако?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је «Штука»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: То је био војник један, београдска гарда ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нам о њему знате рећи?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког периода га знате – за време рата или после рата?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам га за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, јел сте били на истом правцу па учествовали у акцијама истим па се од туда знате или?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Никад се нисмо нешто комуницирали, нешто причали. Да је био у акцији са мном не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да знате ко је Дукић, звани «Гица»?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате из тог времена, из тог периода?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Није био са мном. Не знам га за време рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких фотографија можда из тог периода, из тог времена?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Немам, не сећам се, ја мислим да немам ниједну и оно што имам узела је полиција, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Сада ћемо Вам показати једну фотографију па нам реците ко је на њој? Ево сад на документ-камеру ћемо то да ставимо, а Ви ћето то имати на екрану. Ја молим режију да на монитору у судници пребаци ову фотографију са документ-камере. Видите ли?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога ту видите?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Видим себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сте Ви?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Ево га овај овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не. Реците крајње лево, у средини или овај десно?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: С леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С леве стране са овом пушком подигнутом увис, то је нека капа са грбом, јел тако?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, то је обична капа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рукавице видимо. Да ли је ово пиштољ или бомба?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Бомба, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бомба и пиштољ?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте за време рата нисте имали пиштољ?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Имао сам можда, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко је у средини?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам то је неки новинар.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Неки новинар, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки новинар? То је Томислав Петернек.
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај десно?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: То је «Штука».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је «Штука»?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Ја мислим да је то. Нисам сигуран, али мислим да јесте.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате икакву представу кад би ова фотографија могла настати?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Немам представу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Можда за време рата, не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања? Колега Тодоровић?
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је чуо и кад је чуо за овај догађај на Овчари?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па то се чуло, шта знам кад се чуло.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Мислим да ли је чуо пре него што је у јавности било?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не разумем питање?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште зашто ми судимо овим људима овде?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: За Овчару, рекли сте малопре, малопре сте рекли за Овчару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Овчару, шта за Овчару? Дакле, питање пуномоћника је у том смислу да ли сте Ви чули шта се то десило на Овчари, какав је то догађај кривичноправне природе или?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да, што је стрељано оних 200 људи.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то. Да ли сте Ви чули за то и ако јесте кад сте чули?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Чуо сам, шта ја знам кад сам чуо. Не сећам се кад сам чуо, али чуо сам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад сте Ви чули да ли сте то чули у смислу да се то сад десило или је то нешто што је било давно као неку давну причу? Разумете?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па чуо сам пар дана можда после тога кад се десило то на Овчари, не знам, не сећам се.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар дана након тога? Где, тамо у Вуковару?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било пар дана након тога?
СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па не знам, не могу рећи тачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то за време борби или након што су?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Тада нису биле борбе колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на то кад су престале борбе у Вуковару кад сте Ви то чули?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Па сад сам рекао пар дана касније после тога, можда недељу дана, две, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекли сте пар дана након догађаја?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Након догађаја, па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам у односу на престанак борби да ли је то исто пар дана или пар недеља, или пар месеци, разумете?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не знам јел то одмах тог дана, тај дан кад је престао рат или сутрадан. Не сећам се тога. Нисам улазио у то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нешто чули, каквих детаља?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи су стрељани, колико људи, ко је то урадио?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишта у том смислу чули?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Не, нити ме занимало.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од кога је чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли знате од кога сте чули?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Причали су људи, причало се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био на «Велепромету»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је био кад су цивили, рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли зна касније кад су завршене борбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље молим? Браниоци? Оптужени? Нико? Имате ли још нешто да кажете господине Ћирићу?

СВЕДОК ПЕТАР ЋИРИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујовић?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Само једно питање. Колико је сведок висок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте високи?

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: 192.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 192?

Даљих питања сведоку нема. Сведок нема ништа више да изјави.

Хвала лепо, можете ићи господине Ћирићу. Могуће да ћемо Вас поново позвати, али отом-потом ако буде било потребе. Можете ићи.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ја бих искористио овај моменат да кажем да сам данас добио обавест од супруге оптуженог Војновића да сведок кога смо ми предложили данас, Војновић Милош, неће доћи из разлога што је сведок након што је добио позив добио озбиљне анонимне претње. Он сумња да је разносилац поште обавестио некога и он због тога није смео данас доћи.

Он живи у Вуковару у делу града где су повратници. Такву сам добио информацију, а иначе је уредно обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми смо схватили да је уредно позван, јел тако?

Ковачевић Јандрија? Доведите господина Ковачевића.

Сведок ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Ковачевићу.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да сте болесни?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Нисам пуно али добро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ме чујете?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Чујем добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Приступи сведок Ковачевић Јандрија, рођен 1935. године у Селу Јервеник, општина Книн, настањен у Бегечу, адреса као у спису - Рибарска бр. 23, од оца Стевана, по занимању возач у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме ми судимо овде?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате те људе, да ли знате сва имена?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па знам, не знам сва али некога знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујовић Мирољуб? Слушајте, Вујовић Мирољуб?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић Јовица?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перић Јовица?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам Перић Јовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војновић Милан?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Знам Војновић Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујановић Станко?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић Иван?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маџарац Предраг?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ланчужанин Милан?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубоја Марко?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић Предраг?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Златар Вујо?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мугоша Горан?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шошић Ђорђе?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђанковић Мирослав?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Катић Слободан?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба Нада?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Како?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Калаба Нада?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драговић Предраг?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радак Саша?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ове што знате да ли сте са њима у каквом сродству?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Једино са Вујовић Мирољубом смо кумови, знам га док је био мали така, а ово друго нисам ни са ким.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у завади?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У завади, у свађи?
СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: У завади нисам ни са ким.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни са ким? Добро.

Несродан, није у завади, па упозорен, опоменут, те заклет читањем законског текста заклетве за сведока исказује:

Господине Ковачевићу, саслушаћемо Вас као сведока. Дужни сте да казујете истину. За давање лажног исказа се кривично одговара. Не морате одговарати на питања чијим би одговором себе изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите. Све чега се сећате дужни сте да нам пренесете, ништа не смете да прећутите.

Како видите, можете ли да читате?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Нисам наочаре понео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте понели наочаре? Онда понављајте за мном. Положићете заклетву за сведока тако што ћете понављати за мном. Заклињем се.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Што пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питан.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: И да ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од онога.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Што ми је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу прећутати.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Кажете, познајете Вујовића од малена, кумови сте са његовом породицом?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Мој син и он су кумови венчани, а знам као бебу, њега познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда сте и Ви кумови.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Јер смо комшије били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комшије сте били. Где?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару? Тамо сте живели до када?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Јесте до '97. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте дошли у Вуковар, рекосте да сте рођени у околини Книна?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја сам дошао 1949. године у Шидске Бановце, доселили смо се, тата је доселио нас, покупио нас петоро, шесторо нас деце је било, покупио и дошли у Шидске Бановце. Из Шидских Бановаца сам ја отишао, био сам тамо возач, отишао сам да возим аутобус у «Чазматрансу», био је превоз «Вуковар», па после «Чазматранс» и тако и онда ето тако сам остао тамо, направио кућу тамо и остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас је рат затекао?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: На Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте Ви те јесени, јесте ли избегли негде, склонили сте?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја сам се склонио из куће код Војновић Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Милан имао неки надимак?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Имао је, само мало да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватили смо да је у Вуковару било бар дванаест Војновић Милана, па да видимо који је то?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Само да се сетим. Мићо, Милан и још један надимак је био, не могу сад да се сетим, али сетићу се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је човек изгледао?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па висок, куштров, ето тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брада, бркови?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Браду није имао, а и бркове мислим да није имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Склонили сте се кажете код њега, а где је он живео?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: На Петровој гори. То је улица Петрова гора, тако се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како му се звала супруга?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Супруга Миљка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Миљка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Миљка? Јесу ли имали деце?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Јесу, имали су сина и кћерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се звала њихова деца?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Звездана и Звездан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте се склонили кажете код њих. А што баш код њих?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па зато што је било места, што је било места у кући а познавао сам га, овако сам га познавао и замолио га, а мени је дан раније или два, не знам тачно нека жена јавила кући, ја сам био сам код куће, телефоном, увече – «Ковачевић», рекох «да», «газда, да, шта чекаш» и спусти слушалицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава да ли знате?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Рекла је шта чекаш и ја сам морао побећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па то је било у седмом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јулу значи?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да у седмом месецу, ја мислим да је у седмом месецу и ја сам се склонио пошто су мени жена и деца и унучад били сви вани у Србији. Жена ми је била у Звезданом гају са унучадима и снаје, а синови су били у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И отишли сте на Петрову гору код?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Е Медоња надимак, сетио сам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми колико сте остали тамо на Петровој гори?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Остао сам до после завршетка оно што смо као завршен рат у Вуковару. Остао, после сам ишао тражити негде стан, скидати црепове па да покријем ово да можемо уселити се било где. Моја кућа је била уништена тотално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад се завршио рат у Вуковару?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па знам, како нећу знати кад певају и птице на грани, 18-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18-ог?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: 18.11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 18.11?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ево Ви знате то као датум, многи и не знају.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па знате шта? Хрвати сад славе тај дан као ослобођење. То што смо ми ослободили они славе то сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте кад су престале борбе, кад је престао рат да ли сте отишли да видите шта вам је било с кућом?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па јесам ја отишао трећи, четврти дан. Још су ме грдили немој ићи још, још има ту, ишао да видим кућу, кућа је била изгорела и ништа вратио се назад. Онда сам ишао тражити да нешто направим, да покријем нешто и да се уселим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте радили за то време те јесени на Петровој гори?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Нисам ништа радио, јесам радио, ишао скупљао дрва да можем презимети, ишао возио дрва, резао црепове да можем, ето шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још био ко, схватио сам да Ваша породица је била у Србији, да ли је још неко био од Ваших суграђана с Вама тамо?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Са мнош није био нико. Касније је дошла супруга, а деца су остала још у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него тамо код Миће Медоње да ли је још било Вуковарчана?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Касније ја нисам остао код Миће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него те јесени док сте Ви били код њега да ли је и било још људи који су били код њега?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Био је Милош Војновић стари, ја мислим да је он старији од мене, Милош Војновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неки његов рођак?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да ли су род или нису, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли се још неко код њега ту склонио био?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Није нико више, није нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио Милан Мића Медоња шта је он радио тада те јесени?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па Мићо је радио, кад није чувао стражу, онда је шишао и бријао људе, јер он је био близу тамо где смо били направили за купање неки казан од цистерна, од лож уља, али није било лож

уље, то је дигнуто горе, и воду су носили горе на степенице сипали горе а грејали одоздо, ватру ложили, гријали, подгрејавали да можемо се окупати и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је то радио, шишао и бријао људе?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па да, из бунара смо вадили воду и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте се хранили?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па ту код тог бунара, ту је била и кухиња, преко пута Миће је била кухиња, то је била једна овако, како да кажем, нуспросторија, ван куће просторије које су биле лепо уређене и то и ту је била кухиња и ту се кувало и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми јел са њим била ту у кући његова жена?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А деца?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Деца нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су деца била?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја не знам. Е да, кћерка се била удала, а син је био у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где су били, не знате?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам богами где су били. Ја знам да је кћерка била у Вуковару удата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вуковару удата?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да. У Вуковару удата за једног, Ивица се звао, али не знам му ја презиме ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је била са мужем, код мужа је била?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па код мужа је она била, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А син, кажете био је у војсци?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Син је био у војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава тих дана тамо по престанку борби, Ви кажете Ви сте још неколико дана у кући код њега?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па јесам био још неколико дана. Шта се дешава. Па ништа, углавном, ишао је он тражити кћерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је тражио?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ишао је тражити у «Велепромет», ишао је тражити у касарну, ишао је тражити на Овчару и ето тако. Возио га је један комшија тамо, Бакић Миле, са својим аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је тражио тамо на «Велепромет», кажете, па у касарну?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па зато што је извожено из града, како је извожено, неки су ишли на «Велепромет», неки су ишли на Овчару, неки су ишли у касарну, неки којекуда, а неки су чак продужавали даље па су, сутрадан је он ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан у односу на шта сутрадан?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете сутрадан, у односу на шта сутрадан?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: 18-ог је била слобода, 19-ог је он ишао тражити, а већ 20-ог и 21-ог био је ишли су у Србију тражити је. Е сад, где су ишли ја не знам тачно, јер свуда аутобуси су одвозили људе и у Шид и у Митровицу и у Зрењанин, мислим да је возена. Е сад, где су они ишли ја не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад се вратио у Вуковар, те кажете ишао?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па два дана, оно први дан кад је ишао тражити на Овчару, онда су се вратили, отишли су око шта ја знам четири, пола пет већ ту ће мрачак, а онда су се вратили за једно сат, сат и по времена, а вратио се из Србије после једно два дана, ја не знам тачно, дан и по, два, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате после толико времена кад је он отишао на Овчару и кад се вратио с Овчаре?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па како нећу знати кад сам ја био тамо. Ја сам тамо био и како нећу знати. Знам да се вратио за сат, сат и по времена. Није дуже остао на Овчари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него ми је мало чудно.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: А из «Велепромета» још прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је отишао на «Велепромет»?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: На «Велепромет» је ишао, ја нисам био тамо кад је ишао, али вратио се, дошао је на ручак са «Велепромета».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се онда вратио још прије?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па прије се вратио него сам ја дошао са страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и Ви сте давали страже?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: И ја сам давао страже, и ја сам био војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви то давали страже, тај дан кад је он ишао на Овчару, кад сте били на стражи?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ми смо чували около још, ми смо се бојали Хрвата за около, јер ми смо били близу њихове територије куда су они били и ту је морала бити стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумем то, него Вас питам кад сте Ви тај дан били на стражи?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па како – лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, од колико до колико?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па био сам ујутру како сам се устао па до дванаест, један сат тако, онда сам ишао на ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До дванаест, један сат кажете?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Тако отприлике. Не могу ни ја тачно знати колико сам баш сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је он то онда био на «Велепромету»?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па он је онда ишао на «Велепромет» тада у дванаест сати, то мислим прије подне и вратио се нема, онда после подне је ишао на ово а ја сам онда био кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми нејасно на основу чега Ви то памтите да је он отишао у сумрак, хватао се мрачак, кажете да је отишао на Овчару и да се вратио после сат времена? Шта је то толико?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Можда је то било сат и по времена, али више није било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него шта је то толико значајно да сте Ви то упамтили после толико времена?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Зато што је тај Бакић Раде, не Миле, има њих два брата, Бакић Раде што га је возио. Раде је дошао и каже мени «Чича, хоћемо ли ићи попиту по једну медовачу», рекох «хоћемо», а ја сам имао сакривене тамо медоваче ракије па онда каже хоћемо ли ићи попиту по једну, рекао сам хоћу и ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по томе памтите?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: И по томе памтим и не могу никад заборавити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икада и с ким за ово времена попили по једну медовачу још?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ма јесам како нисам. Попио сам са Милошем, ето сад ће бити опет да је Милош Војновић, али тај је и сад у Вуковару ја мислим, али млађи је од мене. Он је био у подруму где смо лежали у подруму он и један наставник Ратко, али не могу се сад сетити се презимена. Кад се год, кад почну тући онда каже вичу мене Јандро, мене су звали Јандро, «Јандро, хоћемо ли једну мазнути да нам лакше буде», рекох: «Хоћемо док има» и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ковачевићу, Ви памтите датуме и кажете то и птице на грани знају 18-ог је Вуковар ослобођен, а ова прича о којој причате то је сутрадан 19-ог?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: То је 18-ог било и ја то сам запамтио то је остало, а 19-ог је ишао, значи други дан је ишао тамо, а трећи дан је ишао за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А с ким је отишао трећи дан за Србију?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па ишао је, возио га Перо, покојни Перо, комшија али не могу сад сјетити се имена, овај презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су отишли?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Отишли су после, ујутру су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само њих двојица?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја мислим да је и Миљка ишла са њима. Углавном, њих двојица су ишли. Перо је возио и, Перо је имао неко велико ауто, ја не знам која да ли је била шкода, не шкода него москвич, шта ли је нешто је било веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули шта је било на Овчари?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Чуо сам ја преко новина, преко радио, преко свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па одмах после, тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах после тих дана да су?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па после тих дана сам чуо да је било зло то што које је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут сте чули то из новина, с радија и тако?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па чуо сам и од људи, десило се то на Овчари, десило се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило, шта су?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да су поубијани људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који људи, ко су ти?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је побио?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: А ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта иде, како иде та прича? Да ли је било приче ко их је побио?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја не знам ко, поименично нико није спомињао никога, нико није спомињао никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се спомињало у неком другом смислу?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па слушајте, каже, побила их војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Сад која војска, војска сам и ја и ја сам био војник, био у униформи цело време и тада сам био у униформи то цело време док сам ја ишао скупљао дрва да имам за зиму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чували стражу?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: И чувао стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је био командир, јел сте имали неког старешину?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па прије је био старешина Јакшић Дуле, али ја нисам њега видео два-три пута у канцеларији, то је била канцеларија у улици Светозара Марковића, а близу Петрове горе, ето ту то је било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био старешина вам?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Он је био старешина као неки командир шта ли је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта вам је био кум Мирољуб?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па није ништа био, није ми био ништа, него Мирољуб је постао командант шта ли после кад је формирана Крајина кад је то као Крајина формирала се онда је он постао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи после рата?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: После рата да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико после престанка борби?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате то?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам тачно, стварно не знам тачно али није то било дуго, углавном кад се формирало то те јединице онда се војска повлачила и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Перо Миљановић?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Е па тај Перо Миљановић он је возио, покојни Перо Миљановић, он је возио Милана. Нисам се сетио како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је возио?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Он је возио за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Србију?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је он имао неку функцију тамо тада или је исто чувао стражу као и Ви?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па јесте, али више је он довозио материјал тај за кухињу, за свашта, шта ја знам ето тако. Он је мало и шепао на ногу, ја не знам шта му је било да ли је био рањен или није био, углавном мало је шепао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате да је Мићо Медоња био на «Велепромету», да је био у касарни?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па рекао ми је, па кад дође кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам каже?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Шта ми каже – па ишао је тражити кћерку и нису је нашли, нигде, стално плачу и кукају, она је била у другом стању, треба да роди, не знам тачно у колико месеци – седам, осам месеци, ако није девет било, не знам тачно, углавном у та три месеца размака је она била у другом стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли Вам је причао што детаљније ко су ти људи, да ли је видео кога од познатих да Вам прича не знам тај и тај, неки заједнички кога Ви знате да је њега видео тамо, али ето кћерку не, у том неком смислу да ли Вам је што причао?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Није ништа причао него само каже кад су дошли на Овчару војници су зауставили, нису даље дали аутом да иде, онда су пустили њега да иде пешке до хангара да прегледа е тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли Вам рекао да ли је видео Звезданиног мужа?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па није њега видео, није ни њега видео, није ни њега било, ни Звезданиног мужа ни Звездана, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је био тог дана 20-ог у касарни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 19-ог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 19-ог да. Кад је био, објаснили сте кад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекли сте кад је био на «Велепромету»?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па на «Велепромету» то је близу једно дрогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте кад је био на Овчари, е сад Вас пита заменик кад је био у касарни?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па кад је био у касарни, то кад је био у «Велепромету». То је близу, касарна и «Велепромет». То је пар сто метара, 400-500 метара размака.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је далеко Овчара од касарне и «Велепромета»?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Овчара је далеко па једно 4-5 километара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што је било потребе да се враћа у подне па да иде после подне, у пола пет на Овчару, а тражи кћерку која је у другом стању, јел Вам то нешто рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Не можете питати сведока то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је то нешто рекао?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Није ми јасно шта сте ми поставили питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја колико сам схватио он се бринуо за кћерку, плакао јер је кћерка трудна, али иде пре подне на «Велепромет» и у касарну.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па иде јер народа је било свуда, свуда је извучено из града одоздо, свуда је било извучено и сад у касарни, и ја сам био у касарни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је Мића Медоња радио од 12 до пола 5?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али Ви знате да је отишао у пола 5?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам ја, кажем ја сам био на стражи, ручао и ја сам онда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви сте били до подне на стражи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дошли и ручали, дошао је и?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ма није он отишао него сам ја отишао мало дремао, онда је он касније кад је дошао Бакић Раде онда је отишао са Бакићем на Овчару, е тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А с ким је био у «Велепромету»?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па не знам с ким. Не знам тачно с ким је био у «Велепромету».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је на стражи кад је он отишао на «Велепромет».

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Касарна и «Велепромет», то је пешке отићи час посла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел причао Мићо или је Бакић шта су видели у хангарима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је Бакић причао пошто?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па, видели су људе у хангарима леже, како да кажем, седе, леже, како ко, по страни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел Мићо улазио у хангаре да тражи кћерку?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ишао је и викао је Звездана, Звездана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пустили су га да уђе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Викао је Звездана, Звездана и каже нико се не јавља, вратио се назад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел викао Ивица, Ивица?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Није викао Ивица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете тражио је и зета?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па тражио је и зета, али ја за Ивицу нисам чуо, ја чак нисам знао док није завршено, док нису се вратили из Србије да се он зове Ивица. Кад су се вратили из Србије онда сам ја чуо да се зове Ивица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел Ви знате шта је било са Ивицом?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Ви знате која је судбина Ивицина?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел га икад помињао Мићо?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па Мићо јесте помињао га «нема ми зета», «нема ми зета».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Колико је далеко од тога да је он чувао стражу и био код Војновића до Овчаре колико је удаљено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је?

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Удаљено од тог места до Овчаре, која је удаљеност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је 4-5 километара.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Он каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, он каже.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Јел сте били на Овчари?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па како нисам био, сто пута.

АДВ. РАЈКО ДАНИЛОВИЋ: Када први пут?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па био сам, ишао сам после рата на пецање на језеро, тамо има језеро једно, ишао сам на пецање са аутом и тако, пролазио сто пута и прије рата сам био на Овчари јер сам ја возио камион у «Дрвопромету», развозио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли на неки рибњак тамо према Грабову?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На пецање?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ма на пецање да, то је језеро то што ја говорим.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Само једно питање. Сведок је рекао да је око 4, пола 5, окривљени био на Овчари и да се тамо задржао сат, сат и по и дошао кући. Да ли је после тога ишао негде поново или је остао кући?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па није, онда је легао.

АДВ. СЛОБОДАН ТОМИЋ: Ви сте рекли да?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: И ја сам али и он је легао. А шта је рекао? Рекао је да није нашао кћерку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли. Браниоци?

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Само једно питање ако дозволите. Кад се вратио Мићо са Овчаре да ли је ту био и Милош Војновић?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Милош Војновић?

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Да?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Јесте, тај стари Војновић.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Значи, био је тог тренутка када је он саопштио да није нашао Звездану?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Немам више питања хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени немају? Господине Војновићу имате?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Добар дан поштовано веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: И остали сви у сали. Подстакло ме је све овако, мене то јако дира, ја сам емотиван човек, јако емотиван на децу, пазите, прво на децу. Мог зета којег је моја кћерка отишла за њега, удала се, није могао нико више поштовати и волети и дан-данас имам његове слике, чувам их за успомену и никад их нећу дати никоме, дао сам само кћерки да их има и њено дете, односно моје унуче, а све остале чувам себи за успомену. Нико ми не може наметнути да нисам тражио свога зета, да сам нашао зета знао бих где ми је кћерка, не бих ишао за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово ја схватам као неко обраћање суду али не да имате неко питање за сведока. Ако немате питање?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: За сведока имам питање овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, па да човека пустимо да иде кући?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Мој стари друже пријатељу мој, да ли се ти сећаш да ли је био Милан Војновић звани «Озрен» спавао у мом дневном боравку? Да ли је био исто куштраве косе?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја се сећам да је неко био али ја не могу се тачно сетити.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Да ли се сећаш да је твој брат Бранко једно време спавао с тобом у соби?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Јесте.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Јел тачно?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Прије тог завршетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време рата?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам малопре јели још неко био с вама тамо, Ви кажете не нико?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја, ево да није споменуо ја се не бих ни сетио, озбиљно вам кажем, не бих се ни сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вам је брат био, да ли се сад сећате колико је брат био с Вама тамо?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Био је мало. Он је иначе био у Трпињи, па је из Трпиње отишао преко Борова Села па је отишао околу па је дошао т ражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ових дана о чему говоримо није био?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чему онда господине Војновићу то?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чему онда то питате?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Да се зна колико је нас људи било у соби, разумете, односно у кући мојој, не у соби, био је у соби његов брат је спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ових дана о којима говоримо 18, 19. и 20?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: То су ти дани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ти дани? Он каже нису. Каже његов брат је био прије тога.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Не. Бранко је дошао по ослобођењу, дошао и спавао с тобом у соби колико се ја сећам, колико мене служи моје памћење, спавао је пар дана, дан, два, три ја нећу гарантовати.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја знам да је мало био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел још било људи изузев њих?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Пазите, спавао је Пајо Штековић. Јел се сећаш тога да је спавао у подруму код мене?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Јел то онај брчко?

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Онај брчко, да, да, шта је био у војном одсеку не знам. Било нас је људи много разумете. Није само био Јандрија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се не сећа да је било.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Знате шта? Он је старији човек ја знам шта је њега не служи памћење довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ако хоћете да још неког од тих људи предложите за сведока у овом смислу, ако су та питања Ваша у том правцу управљена, онда морамо то мало да рашчистимо.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Знате шта, добро разумем шта ме упозорава адвокат мој. Ја онога кога бих ја предложио као сведока то су људи исто из Вуковара, ти људи не смеју доћи.

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Није смео доћи овај.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Кад није смео доћи Молош Војновић који је храбар човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате да није смео доћи?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Сад сам чуо.

ОПТ. МИЛАН ВОЈНОВИЋ: Којега ја јако добро знам, колико је храбар човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сведок није био уведен када је колега то рекао, није био уведен. Ако немате више питања господине Војновићу можете се вратити на Ваше место.

Да ли тражите неке трошкове што сте дошли у суд?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Ја сам дошао аутом, ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате још неко питање за сведока? Да, изволите? Нисам приметио, извињавам се колега Баровићу.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Рекли сте да сте пили медовину или овако некако, како се то зове са Бакићем?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Молим?

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Кажете да сте Ви и Раде Бакић пили медовину кад се вратио он са Овчаре ако сам добро запамтио. Ко је све то пио с вама ту медовину тада?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Пио је Војновић Милош, али нема њега, он зна боље, како се он зове друкчије, то је млађи човек један, Војновић Милош. Спавали смо у подруму ја и Војновић Милош и један наставник Ратко.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Не питам Вас за време борби него ово кад са Радетом пијете тај дан колико се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај дан?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па ево то смо ми пили у подруму. Кажем, то смо ми пили ту ракију смо пили у подруму, пио је и Рале и ето тако то.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Тај дан о коме причамо или уопште у току?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па није нико. Ко ће пити па нисам ја имао ракије не знам колико, ја литру направио, пола литре меда усую и оно ресто, па онда ајде по једну малу размућкаш боцу па попијеш.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Кад је то било? Питање је кад је то било? Јел то било иначе за време ратних дејстава или после?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Знате шта, то је било и за време ратних дејстава и после.

АДВ. НИКОЛА БАРОВИЋ: Е ово после, овај дан 18, 19, 20. с ким је то тад кад пијете са Радетом Бакићем?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Радетом Бакићем па пио сам са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, него Вас пита јел још неко био?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Раде је одлазио, куд је он одлазио својој кући. Он је био далеко, његова кућа је била далеко од Миланове једно 300 метара, можда није ни толико, онда је отишао с аутом кући, ето пополи ракијицу и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте тражите неке трошкове што сте дошли?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Па мислим ето дошао сам аутом, платио сам путарину 200 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још ћете 200 у повратку?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: И још 200 назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су нам путни трошкови из Бегеча до Београда? Тамо и назад 1.120,00 па таман бензин може да се покрије – 1.500,00 динара?

СВЕДОК ЈАНДРИЈА КОВАЧЕВИЋ: Добро је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи путне трошкове те се исти у износу од 1.500,00 динара сведоку и ДОСУЂУЈУ привремено на терет буџетских средстава суда.

Хвала лепо господине Ковачевићу, можете ићи.

Ако сам схватио добро јуче сте ви најавили да бисте имали неких процесних предлога. Чули смо колегу Ђурђевића јуче. Да ли неко други нешто у овом тренутку има? Колега Јелушић добили смо Ваш поднесак у писменом. Кад, дана?

АДВ. РАЈКО ЈЕЛУШИЋ: Данас сам предао, нисам знао да ће, била је постојала могућност да не буде одржан претрес па за сваки случај. Председниче, ако дозволите, ја немам намеру наравно да понављам оно што је написано у предлогу и наравно само бих рекао још неке ствари које мислим да би веће требало да има у виду када буде одлучивало о предлогу.

Ради се о предлогу за укидање притвора против опт. Вује Златара и о предлогу да се одузме статус сведоку сараднику Спасоју Петковићу. Та два предлога су по мени и повезани иако можда многим то не изгледа на први поглед. Наиме, у свим решењима о одређивању притвора и о продужењу притвора против нашег брањеника стоји да се притвор против њега продужава због основане сумње која наводно проистиче из података и доказа у списима предмета. Сви ми овде знамо да у списима предмета за ове четири године не постоји ниједан једини доказ нити податак, ако изузмемо тврдњу сведока сарадника број 1. Дакле, то је један једини доказ, ако га тако можемо звати, иако ја мислим да то више не би смео бити доказ. Наиме, у досадашњем току поступка ми смо се уверили у то да се овом сведоку заиста више не може и не сме веровати нити се на исказу тог сведока могу доносити било какве озбиљне одлуке било о притвору а још мање о нечијој кривици.

Ми смо у току ранијег главног претреса више пута предлагали, између осталог, да се прибави извештај о рађавању Милана Јосифовића званог «Гута». Тражили смо отпусну листу. Учинили смо много напора, међутим, нисмо то добили. Сада након дужег времена све је то ипак стигло. Једино остаје, дакле, да сумњамо да некеме није било до тога, односно да је некеме стало да се то сачува из једног простог разлога јер је тај доказ директно говорио о томе да овај сведок говори неистину. Наравно, овде не мислим на Вас, Ви сте уложили такође напора да се тај доказ прибави. Сада када смо га прибавили, дакле, несумњиво проистиче да је 08.11. рањен Гуто Јосифовић, да је 08.11. наш брањеник Вујо Златар био у операционој сали. За тај датум сведок сарадник врло децидно, врло категорично наводи више пута на поновљена питања и у спонтаном исказу да је сигуран да је тог дана наш брањеник био заједно са њим у моменту када је рањен његов друг Јосифовић Милан звани «Гута». Дакле, на исти начин на који описује присуство, односно учешће нашег брањеника у извршењу дела, он потпуно идентично описује и његово присуство тог 08.11. до те мере да је чак навео и шта је на себи имао, какву одећу, какав шлем, да је имао аутоматску пушку.

Дакле, сматрам да код таквог стања ствари једноставно стекли су се услови да се овом сведоку статус сведока сарадника одузме. Мислим да је и, кажем тужиоца за ратне злочине да реагује да након, не само након овога него

и након бројних нетачности, неистина које су наведене, предузме оно што му је, на шта је обавезан по Закону о кривичном поступку. Сматрам да би се тиме на крају и овај поступак вратио у законом предвиђене оквире јер из којих је изашао оног тренутка када је прво грешком дат статус сведока сарадника неке ко то не заслужује, ко не испуњава услове који су предвиђени законом, а посебно онда када му тај статус није одузет онда када се утврдило да он не испуњава своју обавезу која је прописана по закону. Дакле, имајући у виду, а и у самој првостепеној пресуди која је укинута између осталог је утврђено да је у једном делу говорио неистину, сматрам да је пред судом и пред тужилашвом задатак да учини оно што је потребно, а у сваком случају, с обзиром да је наш браћеник у притвору само на основу његове тврдње која је потпуно обезвређена, предлажем да се притвор укине и да му се омогући да се брани са слободе.

Овде желим да кажем, да основана сумња, наравно, може да се посматра и у формалном и у материјалном смислу. У материјалном смислу, самим тим што је оптужница још увек на правној снази, могло би се рећи да та сумња стоји. Међутим, у материјалном смислу она не стоји, она је једноставно обезвређена, доведена у сумњу исто тако као што је оправдано доведена у сумњу и у случају оптужених Љубоје и Катића и наравно они се бране са слободе. Сматрам да би се, дакле, и оптужени Златар морао у даљем току поступка бранити са слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да ће се тужилаштво изјаснити касније? Одмах?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево сад одмах да скратимо причу. Оба предлога која смо чули јуче и данас који се односе на окр. Златар Вуја, оба предлога, против оба предлога је тужилаштво против, и против раздвајања поступка како је јуче, данас рекао на њега се односи само 5% од онога што је у оптужници. Некако у овим временима, у овим суђењима 5% посто од 200 убијених људи је десет људи. Нећу да будем циничан, нећу да будем злонамеран али 5% у ратним злочинима је.

АДВ. ВЛАДИМИР ЂУРЂЕВИЋ: Ја сам говорио о проценту саслушаних а не математички, него да кажем друго о проценту изведених доказа који се односе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, све смо се разумели. Њему се ставља на терет да је учествовао у стрељању ових људи наведених у оптужници. Обавеза тужилаштва је да све оне за које постоји доказ да су учествовали у таквом злочину процесуира. Доказ тужилаштва је сведок сарадник. Нисмо чули ниједан доказ зашто би сведок сарадник навео некога ко у томе није учествовао и због тога се том предлогу апсолутно противимо и пуштању из притвора и раздвајању поступка, а о овоме је одлучивао суд, тако да то је одговор тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисмо Вас схватили колега Ђурђевићу ако сте то желели да објасните. Ми Вас нисмо схватили у овом неком смислу 5% него у смислу количине доказа који се изводе у процедурама да се неких можда 5% доказа односи на овог окривљеног.

АДВ. ВЛАДИИР ЂУРЂЕВИЋ: Драго ми је ако ме је већ овако схватило, исправније од колеге тужиоца, а и ово образложење које је колега тужилац дао о томе да тужилац сматра да лица треба одређена процесуирати о коме је говорио, раздвајање поступка апсолутно не значи непроцесуирање неког лица. Нисмо тражили да се Златар Вуји не суди и да тужилац од њега одустане иако имамо много разлога и то да очекујемо и да то тражимо, али не схватамо образложење колеге тужиоца да неко против кога, за кога тужилац сматра постоје некакви докази, не може бити раздвојен и суђен одвојено. Колега говори о једној ствари, а предлог одбране је била сасвим друга ствар. Очигледно колега тужилац и ја не говоримо истим језиком и то ми је веома жао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево укратко. Нису испуњени услови за раздвајање поступка.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: Цењено веће, ја бих се такође придружио овом предлогу од јуче уваженог колеге Ђурђевића у односу на мог клијента, чак шта више мислим да имам више основа и разлога јер мог клијента терети само један сведок, односно један доказ стоји против њега у овом поступку.

Не бих, значи понављао тај предлог, придружујем се том предлогу колеге Ђурђевића и додао бих да предлажем укидање притвора против окр. Маџарца, да се у даљем току поступка брани са слободе. Наиме, укратко ћу образложити овај предлог. Напомињем, значи постоји један једини доказ, односно сведок који терети мог клијента, сви смо га чули шта је он рекао у више наврата и на последњем његовом саслушању и у претходном поступку. Надаље, напомињем да се окривљени Маџарац у преткривичном поступку сам јавио и дошао по позиву органа на саслушање, значи није приведен, уз његово једно обећање да ће се одазивати свим позивима овог суда. Надаље, имао је два смртна случаја у току овог поступка, скоро 4 године се налази у притвору. Због свега овога сматрам да не стоје основи због којих је притвор поново продужен и предлажем укидање истог.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Ја бих предложио укидање притвора за Наду Калабу. Сматрам да, као што сматрам током целог поступка, да поред овог што јој није место тамо где се налази, да јој није место у овом поступку и сматрам да би тако једно решење судећег већа било једино нормално и једино оправдано у овом тренутку укидање притвора према Калаба Нади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Машић, па колега Бељански?

АДВ. ДУШАН МАШИЋ: Ја бих хтео да се придружим предлогу колеге Јелушића за раздвајањем поступка. Наиме, као што знате, ванрасправно веће је спојило поступак Радак Саше са овим предметом. У целом овом предмету, ево колико до сада учествујемо Радак Саша и ја, нико не помиње Радак Сашу, нико не познаје Радак Сашу, а ово прети заиста, овако како се ради, да траје дуго. Радак Саша се налази доста дуго у притвору, а евидентно је да о њему говоре само сведок сарадник који је заштићен и нико више под милим Богом га не помиње, бар што се тиче Грабова и Овчаре. Према томе, сматрам да би раздвајање поступка против Радак Саше било правично због тога да би се

њему обезбедило право на фер суђење и да на крају крајева човек зна да ли је крив или није крив.

Значи, да би ми у сваком случају као одбрана пристали, а ја се надам и тужилац да се читају сви докази који су изведени до сада, с тим што би оставили на оцену суду кога би од сведока позвао ако мисли да треба да позове. По мени је битно позвати само сведока сарадника број 1 и нормално овог сведока који је у овом предмету сарадник број 2, а у нашем предмету је био незаштићени сведок. Сви остали нису битни. Значи, суђење Радак Саши би ово веће могло да заврши за два радна дана. Сматрам да је то довољан разлог да се против њега раздвоји поступак и да се суди брзо и ефикасно да би на крају крајева испоштовали његова људска права на фер суђење.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Ја ћу се придружити предлозима колега, који су већ изнети и ставићу предлог за укидање притвора опт. Шошићу, али ћу пре тога ставити још један предлог. У овом предмету постоје два сведока сарадника који су били саслушани у претходном поступку. Биће поново саслушани, по свој прилици. Оно што је за мене нелогично и недопустиво у поступку, то је да обојицу сведока сарадника брани исти бранилац. Колега Душић брани једног и другог. Односно, што ја сматрам да по ЗКП-у по члану 504-е став 2 и 504-ж став 2 је очигледно да сведоци сарадници имају браниоца, а да су њихова сведочења затворена за јавност. Онда се поставља питање заправо да ли исти бранилац једног и другог сведока сарадника има улогу која је недопустива за једно правично суђење. Колега Душић, који брани сведоке сараднике, није присуствовао, бар не званично, колико се ја сећам, ако се добро сећам, саслушањима сведока сарадника. Председниче, ако се добро сећам ситуације, колега Душић је био у суду, ја сам га видео на ходнику и друге колеге су га виделе на ходнику, али званично, ако се добро сећам, он није био присутан у судници, физички. Ова судница је специфична због више ствари. Једна од тих ствари је и ова мрачна соба која се налази са наше десне стране, с једносмерним стаклима и ми не знамо ко се у њој налази и ко нас посматра, поготово када је затворено суђење за јавност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ни ја.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Верујем. Да ли је колега који брани сведоке саранике био присутан њиховом саслушању или не, за мене је питање на које ја немам одговор, али у сваком случају оно што представља могућност и располагање које је противно интересима свих оптужених и противно интересима права на правично суђење јесте да бранилац који брани једног сведока сарадника, након што чује његов исказ, пренесе то другом сведоку сараднику, чији је такође бранилац, припреми га за сведочење и прилагоди његов исказ потребама поступка, односно потребама тужилаштва. Према томе, ја предлажем да се колеги Душићу ускрати право да брани обојицу сведока сарадника. Кога ће бранити, то је ствар избора и самих сведока сарадника или ствар суда. Ако ће се руководити принципом да је једног од сведока сарадника бранио прво па онда чак учествовао, као бранилац, другом сведоку сараднику у поступку добијања тог статуса, у време када је први сведок сарадник тог другог сведока сарадника, док је још био окривљени,

теретио за разна кривична дела, према томе, по мом мишљењу је све то недопустиво и све то доводи у ситуацију у којој је тешко да претпоставимо да то представља један саставни део права на правично суђење. Други предлог, невезано од овог, значи тај предлог се односи на укидање права, односно на ускраћивање права истом браниоцу да брани двојицу сведока сарадника у једном предмету. Други предлог се односи на укидање притвора опт. Шошићу јер по мом мишљењу ниво основане сумње која треба да постоји за одређивање притвора против опт. Шошића више не постоји, ја сам то истицао више пута, према томе нећу понављати све оне разлоге које сам до сада износио, али нисам износио разлоге који су наступили у овом поновљеном поступку, односно након решења Врховног суда. И сам Врховни суд је у свом решењу на страни 14, где се изјашњавао о наводима жалбе коју сам изјавио у име Шошића, изјаснио на тај начин да постоји противречност између исказа сведока сарадника који терете опт. Шошића и материјалних доказа који су коришћени у овом поступку, односно да не постоји ниједна особа која је лишена живота на начин онако како су то описали сведоци сарадници приписујући то опт. Шошићу. Због тога сматрам да нема основане сумње поготово што та основана сумња, како време протиче и како су оптужени дуже у притвору, а опт. Шошић је у притвору дуже од три и по године, та основана сумња мора да добије на квалитету, да расте и да постаје све озбиљнија и тежа, а не обрнуто, да бледи и да слаби и да нестаје. Од када је почело извођење доказа у овом предмету, у поновљеном поступку, саслушан је само један сведок који има било какве везе с оптуженим Шошићем, то је његова кћерка Лидија која је објаснила да је тог 20-ог новембра '91. године славила 18. рођендан, да је постала пунолетна и да се између осталог тог свог рођендана врло добро сећа због тога што јој је отац стигао кући са ратишта. Према томе, то је једини доказ који је изведен, који у знатној мери снижава сумњу која постоји у предмету у односу на Шошића и суд би требао да узме у обзир и околности да је он тежак срчани болесник, да је имао више операција, да је имао инфаркт који је прележао и све остало и сматрам да због тога треба укинути притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још предлога у том смислу?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Председниче, ја предлажем да се према Ивану Атанасијевићу укине притвор јер су престали сви разлози са којих је притвор одређен. Ја остајем, наравно и при томе и при ранијим разлозима које сам износио приликом предлога за укидање притвора. Исто тако сагласан сам са предлогом колеге Јелушића о раздвајању поступка па и у односу на мога брањеника Атанасијевић Ивана са тих истих разлога које је дао и колега Јелушић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко од бранилаца? Оптужена Калаба, па Маџарац?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Поштовано веће добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Калаба.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: С обзиром да ја практично немам браниоца јер мој бранилац мене није посетио од 15.12.2006. године, ја сам одлучила да сама изнесем молбу за укидање притвора. Вама је познато да сам у притвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш бранилац је то малопре рекао.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Бранилац мој овај мене никада није посетио у притвору, а господин Перковић ме је задњи пут посетио 15.12.2006. године и ја ћу се Вама писмено обратити, ја ћу њему дати ако постоји могућност да ме више он не заступа, и писмено бих желела да се обратим Вама да ми дозволите да ме брани ако може господин Дозет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да?

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Да ме брани адв. Дозет ако ће ми то суд дозволити, ако неће, нека ме брани било ко. Ја се и свакако браним сама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете у том смислу да се обратите председнику суда, не мени, него председнику суда. Напишите, изнесите Ваше разлоге у том правцу и ја ћу то наравно председнику суда проследити.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Јер ја немам са ким да се договарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви бирати, то није спорно, не можете Ви бирати и сад ево Ви изнесите Ваше разлоге.

ОПТ. НАДА КАЛАБА: Знам. Добро, ту процедуру знам како треба али сада желим да Вам се обратим молбом за укидање притвора уз једно кратко образложење. У притвору сам већ скоро 4 године. За сво то време моја кћерка је практично сама и о њој бригу воде и водили су супругови и моји родитељи. Међутим, моја мајка је прошле године умрла, отац ми је тешко болестан, стар, живи сам, у Хрватској, финансијски је исцрпљен. Супругови родитељи су такође стари, тешко болесни, финансијски исцрпљени и немоћни и њихов витални живот и уопште моје породице је раван мизерији. Због неадекватног живота и због јако скромног живота моја кћерка се разболела и пре пар месеци је завршила у болници. Њој је потребна здравствена нега и опште-животна нега коју само мајка може пружити, односно родитељ, али њени родитељи су обоје у притвору. Вама је познато моје здравствено стање које је деликатно, које је релативно. Ја сам прошле године оперисана од карцинома и пошто се моје лечење прилагођава затворским условима, лекар специјалиста веома често не може да ми одреди адекватну терапију већ мора да је прилагођава затворским условима и лечење ми је у току. С обзиром на моје здравствено стање, на породично стање, на финансијско стање и с обзиром на утврђене чињенице уопште до сада, ја молим ово веће да сада одлучи о укидању притвора јер јако желим да будем поред кћерке. Моја кћерка је одлична ученица поред свега, поред свих тих мука. Ја се обавезујем, ако ме ово веће или тужилаштво или било ко услови на било шта, ако треба јављаћу се првој полицијској станици, на сваки услов ћу да пристанем само да сам поред ње. Мене је оптужио један једини човек, заштићени сведок, оптужио ме је за дело које нисам починила. Ја нисам имала ни десет шефова, нити било какве везе тамо на Овчари, у вези његове оптужбе нити било чега. Ја сам била у присуству у друштву војног полицајца, официра који ме је одвезао кући и на ту Овчару нисам ишла због себе, због својих потреба јер сам

имала дозволу у рукама, имала сам нешто што ће доћи до мог детета, тада је имало две године. Ја сам само о томе мислила. Ја не знам више који доказ да предложим суду. Са браниоцем не могу да се договорим јер га и немам и све сама то и чиним, све сама и смислим како да се обратим и шта да радим. Замолила сам сад господина Дозета да ми помогне и молила бих Вас ако постоји могућност да одмах одлучите јер ми је дете болесно, мој отац не може да долази више из Хрватске, болестан је, супругови родитељи су болесни, бака је на две штаци. Схватите, родитељи сте. Условите ме с ким год хоћете, пристаћу на све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо Вас, нема потребе да се понављате. Оптужени Маџарац прво, па потом Златар је био, јел тако, па Драговић?

ОПТ. ПРЕДРАГ МАЏАРАЦ: Господне председнице, ја ћу се трудити да будем релативно кратак. Ако мало застанем немојте ми замерити, мало сам под тим лековима за смирење. Имао бих прво једну допуну што је мој бранилац изнео а потребно је да данас нешто кажем да не би случајно задржавао процес у септембру неки предлог. Прво да кажем да, осим овог захтева за укидање притвора, ако ово веће сматра да је боље што је, по мени исто тако добро, да се поступак раздвоји. Мој једини сведок који је имао икакве везе са мном је прошао, ми можемо сутра за сат времена да завршимо мој комплетан процес, да изнесем завршну реч што се мене тиче и мог браниоца и да завршимо цео случај. Нема потребе да се ово годинама развлачи. И једну малу исправку, слажем се са мојим браниоцем што је изнео у вези притвора, само бих једну малу исправку, можда је то лапсус више браниоца да сам имао само тог једног сведока који ме је теретио, ја не сматрам да ме је теретио јер сам погледао у папирима, на том сведочењу је око седам пута колико сам онако брзо погледао рекао: «не, Маџарац није учествовао у стрељању». Једно десетак пута је био питан да ли је уопште био у тој групи која је вршила стрељање он је одговорио не, ниједном није одговорио ни можда, ни јесте, ни ништа и једино доводи мене у сумњу можда да ли сам био присутан на тој Овчари. Толико за ово. Е сада ја Вас молим, али молим да ова два предлога, значи или о раздвајању или о укидању притвора одлучи ово веће, јер је најбоље упућено у овај предмет и стварно тешко је било ком ванрасправном или било каквом већу да уђе у списе и да релевантно оцени право стање. Ако ово веће, немојте мислити да ћу користити било какву демагогију или било шта, једноставно ако ово веће одбије оба два захтева ја бих вас молио да, ако је то могуће, да ми дозволите да не присуствујем више главним претресима до даљњег. Ево у пар речи да вам објасним. Доста се налазим у тешком психичком стању. Све ово што се овде дешава апсолутно никакве везе нема са мном. Ни ти сви сведоци ни заштићени сведоци ни у једној њиховој изјави, ни кад су били ни осумњичени ни сведоци, никад ме не доводе ниједном речију у било какву везу с овим. Желим само да кажем да на мојој кућној адреси оставио сам троје људи, моји најближи, значи прво колена, двоје су изненада умрли, мајка ми је тешко оболела, живи сама, повремено је комшије ових дана воде на инфузије. Не знам, можда у овом тренутку жена може да падне, ко зна кад ће први пут неко да наиђе, сутра,

прекосутра, не знам. Не знам стварно колико у овој држави неког, битно толико да једног маргиналца у целом овом процесу а камоли у тим ратним дешавањима на простору бивше Југославије, држи толико у притвору. Ја не могу више да схватим да један човек може да издржи 4 године, који није крив, у притвору, где су најтежи услови. Не знам шта да причам, имали смо два самоубиства у овом процесу. Јел неком стало да ја завршим у лудници? Ако је стало да ми то неко каже па идем у лудницу. Ако сам крив, крив сам, ићи ћу да издржавам казну. Не могу да схватим моралне неке разлоге, етичке да ја толико морам ово да трпим, ово се коси са свим људским правима и европским конвенцијама и нашем. Човек након једне трећине притвора има право и на полуотворени систем, на изласке кући, на викенде. У случају пресуде моје, да се деси најгоре нешто по мене, да ми се потврди пресуда, што ја лично сматрам да је немогуће, али чак и да се то деси, мени правноснажност не може бити пре половине казне. То се коси и са нашим ЗКП-ом и са нашим Кривичним законом. Нећу више да износим, имам још нешто али стварно пијем лекове и пре и после суђења, зато вас молим, тешко ми јако падају ови претреси, да озбиљно размислите да бар до септембра да ме ослободите некако ако је то правно могуће. Ако вам још требају нека разјашњења ја ћу вам се писмено обратити. Ако одбијете те ја ћу видети онда да ли постоји и некако да ми ослободите и браниоца и шта још могу ја у законским мојим правима. Молим ово веће да донесе ту одлуку као вас, као представнике закона, али пре свега као људе ја вас молим да то размотрите тај захтев о укидању притвора и да чисте савести донесете одлуку. Ништа више, хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Златар, па Драговић, јел тако?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Тужилац се противи мом укидању притвора. Ја знам да он по шаблону ради. Човек ради по шаблону, то је чиста ствар. Ја ево сад да га питам да ли он зна ко мене терети за који датум, шта је човек испричао о мени ја ћу потписати робију ако он то понови. Не зна, то гарантујем сигурно. Од првог дана, значи, господине председниче, с овим никакве везе немам то сви знате, све сам документовао. Ви сте државни тужилац, да ли Вам овај документ нешто значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Златар, немојте поново да улазите у зону изношења одбране. Ми све то већ знамо.

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Господине председниче, реците Ви мени како невин човек да докаже, све сам доказао, неће нико да види, шта да радим. Објасните ми. Невин човек 4 године у затвору лежи. Да ли то ико може, нормалан, да схвати да 4 године човек лежи невин у затвору, поред све документације, свега документованог. Да ли се верује Радету Бакићу, да ли се верује Милу Бакићу, да ли се верује Јовици Кресовићу, да ли се верује Дукићу, да ли се верује Јакшићу, коме се верује? На основу њих да је пресуда била донешена, таква каква је била, па на основу њих су људи осуђени, неки су и ослобођени на основу њих. Једино се не уважавају њихова мишљења кад је Вујо у питању. Нађите ми једног Вуковарчанина, ево још браниоци су рекли да пристају читање свих изјава, не пристајем само Галовића и Маџарца да се читају изјаве,

ја не пристајем то, јер људи су Вуковарчани, можда они потврде да сам био, да изађу у сусрет тужиоцу, њихове изјаве не пристајем да читам него да дођу да посведоче, једино томе се противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Галовић Илије и?

ОПТ. ВУЈО ЗЛАТАР: Галовић Илије и Маџарац Ранка. Они су исто Вуковарчани, можда они кажу да сам био, можда још да помогну тужиоцу да изађу у сусрет, човеку да се не мучи. Ја вас замољавам најискреније сагледајте све чињенично стање још једанпут да се ово оконча. На све пристајем, ставите хипотеку на кућу. Мене нико није хапсио, сам сам дошао својим аутом, ауто оставио у Кнеза Милоша паркиран и отишао за Нови Сад. Сам сам дошао, нико ме није хапсио, на телефонски позив, јер знам да сам чист и сад исто пристајем на све – хипотеку на кућу, на моју, на очеву кућу, све ставите хипотеку, сваки пут ћу се одазвати и овде доћи јер немам чега да се бојим. Ја ћу своју невиност доказати кад-тад, кад-тад рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Драговић?

ОПТ. ПРЕДРАГ ДРАГОВИЋ: Председниче већа, ја од почетка овог процеса па до данашњег дана и до краја нећу имати ниједан доказни предлог, ниједан једини и што се тиче мене. Како ови рекоше, сат, два, два дана, три дана, што се тиче мене Ви данас можете завршити процес. Ја бих исто се придружио адвокату Ђурђевићу и Јелушићу да се издвоји – то је један предлог, поступак који се води против мене, а други предлог, имајући у виду оно што је Врховни суд написао у односу на пресуду на моје здравствено стање и на услове који су заиста неадекватне тој мојој болести овој где се налазим и где живим, да ми се укине притвор. Немам више ништа, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Ми смо заиста размишљали у овом правцу као и колега Јелушић, али смо се суздржавали због тога што смо очекивали да ће веће дати неки предлог или неку процену докад ће ово да траје, који ће се све докази изводити и због тога смо се ми суздржали од предлога и ја бих Вас питао да ли Ви имате процену до кад ће трајати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вам одмах рекао на самом почетку кад смо ушли у ову причу, ја сам то рекао. Не можемо ми да то определимо без сагласности странака. Ви сте ти који нам вежете руке користећи законске одредбе. Да ли ћемо читати записнике о ранијим казивањима сведока или ћемо их саслушавати непосредно у судници, то од вас зависи. Ми смо спремни, није никакав проблем, ми смо спремни да све те записнике прочитамо. Није вам интересантан овај сведок, овај сведок, овај сведок, кажете хоћемо те и те да чујемо и сад смо ево у ситуацији, наравно изводимо доказе по упутствима Врховног суда због нашег тражења да се ти и ти сведоци саслушају. Иначе, што се нас тиче, што се овог већа тиче ми бисмо то релативно брзо завршили. Чињенице да још увек имамо проблема да с овим вештачењима сведока сарадника јер нисмо прибавили сву ону документацију коју тражимо али то ће бити ових дана готово и то ће бити вештачење завршено, имамо у септембру сведоке сараднике, имамо неке сведоке које нисмо саслушали и уколико колега Заклан, уколико колегиница Ковачевић

остану при тим предлозима мораћемо покушати да те сведоке обезбедимо и да их чујемо. Иначе, то је наш став од првог дана и ту не видимо никаквих проблема.

АДВ. СЛАВИША ПРОДАНОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би ишло, кажем, што се нас тиче, то би ишло релативно брзо. Колега Дозет, па ће потом Милојевић.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Господине председниче, ја заиста за мог браћеника нећу имати нити иједан предлог до краја овог поступка па ма колико он трајао осим наравно да се изведу докази, односно један једини доказ који посредно, по решењу Врховног суда има везе са мојим браћеником. Оно због чега сам се јавио није ово, дакле, о чему сам до сад говорио, него нешто друго. Ми смо очекивали, пошто смо у припреми главног претреса и ми на неки начин покушавали да договоримо некакву стратегију, не у намери да разбијамо ово суђење него у намери да то суђење буде што ефикасније, очекивали да ће редослед извођења доказа бити онакав како стоји у решењу Врховног суда. Дакле, да по службеној дужности суд изведе оно што је наложио Врховни суд, а иза тога да ми, наравно користећи своја законска права, предлагемо некакве друге доказе. Ја Вам тврдим да је овде испред нас већ саслушан сведок сарадник број 1 и сведок сарадник број 2 да би 90% ових предлога отпало. Према томе, дакле, немојте ме доживети да стављам критику овом већу, али да кажем, Ви пребацујете лоптицу на терет, на страну бранилаца који предлажу ове доказе. Браниоци морају предлагати ове доказе јер немамо сведока сарадника на коме се све заснива по решењу Врховног суда Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милојевић па Атанасијевић?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само ако могу ово што каже Дозет ја то подржавам, а и има ова ствар што би онда могли да користимо, то су искази сведока сарадника да се они прво саслушају и то би било добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Милојевићу приђите овамо. Слободан је овај пулт, према томе користите ово место да се обратите суду, боље вас видимо и чујемо.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ПРЕДРАГ МИЛОЈЕВИЋ: Ја бих предложио да ми се укине притвор из једног простог разлога зато што за све што сам оптужен доказано је да не постоји и да није тачно. Закланих нема, оверених нема, бар до сада је тако а биће и од сада, а шта смо добили кроз овај процес? Добили смо да су сведоци сарадници слагали, како они то кажу 100%, 1000%, па је тако утврђено за једног сведока сарадника да је убио преко 30 људи, за другог преко 30 људи и мислим да је то довољно за њих да се њима укине притвор и да се пуне овде који су невини. Ја 4 године лежим овде у затвору стрпљиво чекајући ту правду. Ја мислим да је дошло време сад да се све до сад показало за 4 године је требало до сада пет пута истина да изађе. Изашла је истина. Ништа ново нисмо добили. Шта смо добили за ове 4 године? Добили смо да је Бора убио 25 људи, да је слагао, да је Бора оверавао, то смо добили. Нисмо добили

ништа против Милојевића. Четири године немојте више да упропашћавате мене и моју фамилију. Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Атанасијевић?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Хтео сам у вези сведока када већ говори се овде о сведоцима па сам хтео питати када ће се саслушати мој сведок? Знам да сте послали оне замолнице тамо па сам се ја противио томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево чекамо резултате по томе.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да ли ће се саслушати овде преко видео линка или како? Знате због чега то говорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате да је Ваш брат у истражном притвору, не знам ни ја где да ли у Осијеку или тако некако и ми смо упутили замолницу суду у Хрватској да га саслуша на ове околности, то ћемо добити записник о његовом саслушању.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Да, ја сам се Вама обраћао господине Председниче, што сам рекао да се противим том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Ја сам Вама говорио, обратио сам Вам се писменим путем да сам се противио те замолнице јер мени је ускраћена одбрана, ја не могу постављати питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте сачекајте можда ће нам одговорити на сва питања која бисте му Ви поставили? Сачекајте да добијете тај записник.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Добро, знао сам. Разумео сам шта сте рекли. Само сам хтео да кажем само још нешто у вези тога. Пошто је он у истражном затвору и сада ако он буде правноснажно осуђен у томе он ће ићи на издржавање казне, онда ће бити још десет пута теже доћи до њега, до његовог сведочења него сад када је у притвору, а управо се можда на неки начин баш то и чека, што наравно мени не иде у прилог никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До њега је очигледно.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: То је једини сведок којег сам ја предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И извесно тешко за сада доћи на начин на који бисте Ви највише волели то је да дође овде у ову судницу па да сведочи.

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Прво нисам га видео ни чуо 7-8 година, наравно да бих га волео видети. Ето толико. А што се тиче притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема још нешто? Претпостављам ево слажете се с овим што је рекао Ваш бранилац?

ОПТ. ИВАН АТАНАСИЈЕВИЋ: Слажем се и што се тиче одвојеног поступка, јер ипак мој случај знате, мој случај о чему се ради. Ја сам признао шта ми се ставља на терет, не видим разлога овде зашто више да будем, ево пета година сам овде мислим стварно не видим разлога због чега. Ја знам да је о мени сведок рекао оно што је рекао, суочићемо се кад дође, ја бих долазио редовно. Јесте да је проблем и због те адресе моје и тако даље, мало се то искомпликовало, али онда ћу то сад успети и урадити. Само толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нема нико ништа више? Колега Станић има?

АДВ. МИЛАН СТАНИЋ: Ја сам наике јуче примио решење о продужењу притвора тако да би мој предлог на данашњем претресу практично представљао жалбу Врховном суду ако се тако сматра уколико се предлог за укидање притвора стави у року за подношење жалбе, али то ме не спречава да подржим предлог мојих брањеника који су раније примили решење о продужењу притвора тако да се њиховом предлогу придружујем. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Заклан?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Такође, истичем исту ову ситуацију као и колега Станић, значи, пошто је у току рок за жалбу, ја формално предлог за укидање притвора нисам подносила овде, а придружујем се предлогу свога брањеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Заклан, Ви сте предложили да се Сређко Борисављевић, чули смо болестан је човек, потом Карловић Вилим, исто сте га предложили. Карловић Вилим је према оним подацима које смо добили из Републике Хрватске негде у Америци, дакле, одустајете од та два предлога? Александар Васиљевић остаје?

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Васиљевић остаје? Добро. Да, да, Љубишић Мирко, пардон. Е сад Карловић Вилим је, Вилима Карловића је предложила колегиница Ковачевић. Колегинице Ковачевић, ево не морамо данас али рецимо да и за све остале колеге, у року од 7 до 10 дана док не почну ове наше летње судијске ферије да добијемо у овом смислу. Колега Јелушић је предложио сагласни сте са читањем свих саслушаних сведока изузев Ранке Крунић-Протић, сведока сарадника? У том смислу ја бих молио и Вас и све остале колеге браниоце у року од 10 дана да нам кажете, јер схватио сам колегу Кнежевића да тужилаштво са своје стране предлаже да се прочитају сви ти записници. Везано за Карловић Вилима, дакле, ево можете, ако можете сад?

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Обзиром да сте ме прозвали, значи, што се тиче самог Карловић Вилима не инсистирамо на његовом поновном саслушању, али оно што је у писменом предлогу изнето као наш предлог да се изврше суочења, суочења других лица ми код тог предлога свакако остајемо, а ту је првенствено, јер суочавање сведока сарадника са тих неколико сведока које смо побројали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, с тим што бих Вас замолио да размислите о томе да ли има потребе суочавати сведоке сарадника број 2 и Емила Чакалића, то би подразумевало прво некако да обезбедимо саслушање сведока Чакалића па онда опет да то све укомпонујемо.

АДВ. СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: Значи, свакако ћемо то свести на најразумнији, најрационалнију меру и значи, заправо нећемо инсистирати на ономе што би отежало спровођење тога доказа, извођење тог доказа због немогућности сведока да приступе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Дакле, ево колеге ја бих вас замолио и сами сте у том смислу пледирали како да убрзамо овај поступак, онда се наравно не би постављало ни питање притвора, ни дужина његовог трајања због дужине

трајања самог поступка. Ево да вас замолим, дакле молба председника већа да у року од 10 дана пре одласка на ове наше летње ферије добијемо од вас написмено које сведоке желите да чујете непосредно у судници, а са којим ви сте то урадили и то је урадио колега Јелушић и Ђурђевић, али бих молио и све вас остале у том смислу да добијемо чисту ситуацију, црно на бело и тачно можемо испланирати и септембар месец, можда и као месец у коме бисмо ово завршили јер сведоци сарадници се морају саслушати, Александар Васиљевић се саслушава, вештаци сведока сарадника. До тада би се урадило то вештачење, имали бисмо преко лета писмени налаз и мишљење и саслушали вештаке, дакле, можда бисмо могли и да планирамо да завршимо то у септембру месецу.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Може бити даљних доказних предлога председниче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И молим вас управо да ради наших планова да и то напишете у ових 10 дана.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: То је друга ствар. Значи, говоримо о поновном поступку сведока који су саслушани. Што се тиче мене, а чули сте и свих осталих више нема предлога да се саслушају сведоци који су саслушавани у првом поступку. Евентуално нових доказних предлога ће бити и они који су постављени и одбијени рецимо од Вас. У сваком случају с моје стране ће таквих доказних предлога бити а то ћете Ви одлучити наравно о тим. Према томе, ја ћу сада када сам већ устао, ја ћу вам предложити у међувремену ако буде донета пресуда оптуженицима у Хагу да се прибави, да се изврши увид јер је то догађај, који је исти догађај који је тесно повезан са овим догађајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затражили смо записнике о саслушању Шљиванчанина и Радића.

АДВ. МИЛАН ЗАКЛАН: Ја чекам да та пресуда буде донета тако да ја предлажем, а очекујем је овог или следећег месеца. У том правцу ћу ја предлагати доказе да не би окривљени помислили да ја сад одуговлачим поступак ја морам бранити мог клијента а потом се придружујем њима да се раздвоје поступци и да се рецимо Мирољубу, да остане Мирољуб и евентуално Станко овде, а нек се суди осталима у посебним поступцима. Уопште немам ништа против.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо једну паузу.

АДВ. СЛАВКО ПЕРЕСКИ: У смислу ових наших доказних предлога окривљени Маџарац као и ја његов бранилац сагласан сам са читањем свих до сада саслушаних сведока и немамо даље доказних предлога.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Када се први пут повела дискусија и разговори када сте нам предложили да у неком року предложимо, односно изјаснимо се на то да ли ћемо бити сагласни да се читају искази или не, ја сам и тада рекао и сада понављам исту ствар да сматрам да је неопходно пре него што се, бар у мом случају пре него што се изјасним о томе са чиме ћу бити сагласан шта да се чита а шта не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се колега. Колега Тодоровићу, ја Вас молим само мало тише јер ме деконцентришете не чујем довољно добро.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Да се пре тог изјашњења саслушају сведоци сарадници, јер ја не могу да пођем ни од претпоставке да ће сведоци сарадници остати код онога што су раније причали ни код претпоставке да ће мењати исказе ни код претпоставке шта ће све бити потребно да се изведе од доказа а шта не. Према томе, ја кажем, неопходно је пре свега саслушати сведоке сараднике и видети након тога шта се од доказа мора изводити поново, шта се може прочитати а који ће бити доказни предлози одбране, тако да ја у том смислу заиста не могу да прихватим обавезу да се у следећих 10 дана изјасним о томе са чиме ћу бити сагласан да се чита а шта не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Вујовић само кратко, направићемо паузу па?

АДВ. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Јел могу у међувремену само да кажем? Ја сам такође сагласан да се читају искази свих ових до сада саслушаних сведока осим наравно сведока сарадника и наравно остајемо при саслушању брата мога клијента што је наложио и Врховни суд. Да не би писали, да се не би дописивали, ево само ту изјаву. Хвала. Других доказа немамо.

ОПТ. МИРОЉУБ ВУЈОВИЋ: Ја само кратко да остајем при оним доказима што сам у виду поднеска поднео 03.10.2005. године, јел тако, значи то с тим да би допунио само у једном образложењу што се тиче доктора Станковића и истражног судију Алимпића у вези изјаве Ланчужанин Милана да видимо да ли су били тамо на Овчари и да ли су затекли тамо какве лешеве, а ако су били пошто се тиче значи десетак лица који се спомињу тамо, значи ако си били да видимо да ли су затекли, значи у вези тога. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Председник већа у 17,50 издаје

Н А Р Е Д Б У

Претрес СЕ ПРЕКИДА на 10 минута.

Настављено у 18,10 сати.

Шта каже заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик тужиоца ће бити врло кратак. Противим се свим предлозима за пуштање из притвора. Противим се и раздвајању поступка у односу на све предложене, јер управо то не води целисходности поступка, управо то продужава трајање овог поступка, а о овим предлозима који су писмено не могу се изјаснити јер нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колега Кнежевић је у том смислу већ дао своје изјашњење.

Потом је суд донео

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози оптужених и бранилаца да се раздвоје поступци у овој кривичноправној ствари.

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози оптужених и бранилаца да се појединим оптуженима укине притвор.

Детаљније разлоге ове одлуке у писменом отпракву решења.

Што се тиче предлога да се поступци раздвоје, већ самом чињеницом што је толико вас предложило да се поступци раздвоје долазимо у ситуацију да кажемо, е тек сад ће ти поступци бити у чабру, што би рекли, посебно што то нису наравно сви ови изнети разлози нису они законски разлози, важни законски разлози да би се поступак у односу на неког суоптуженог, овде су сви оптужени као саизвршиоци, да се у односу на њега предмет раздвоји у односу на остале оптужене.

Што се тиче предлога да се притвор укине и мој став и став овог већа генерално јесте да нека кривична дела подразумевају обавезан притвор иако по закону не постоји облигаторан притвор, али нека кривична дела подразумевају обавезан притвор. Ово веће јесте свесно чињенице да овај поступак траје јако дуго. Ово веће је свесно чињенице да притвор према оптуженима траје изузетно и неприхватљиво дуго, али ствари су се дешавале на начин како су се дешавале.

Ми се трудимо да максимално убрзамо овај поступак, ако имамо у том смислу кооперативности и сарадње у убеђењу смо да ћемо овај поступак у току јесени завршити. Да ли ће то бити у септембру, да ли ће то бити у октобру или можда у новембру, али смо неког интимног уверења и убеђења да ће овај поступак бити тада завршен, дакле, дефинитивно разрешена судбина и притвора и оптужбе итд.

Дакле, ја још једном молим, ево примили смо на знање ове предлоге које смо чули. О доказним предлозима ћемо наравно одлучити у ходу, накнадно, касније. О овим предлозима које ћете надам се у року од једно десетак дана изнети и у писменим поднесцима, ради планирања нашег времена. Прихватамо колега Бељански Ваше разлоге у смислу да, наравно не можете дефинитивно да се определите у том смислу док се не чују сведоци сарадници, а ево позивали смо се данас и везано за укидање притвора, пуно смо се позивали на сведоке сараднике које у ствари још нисмо саслушали па и не знамо шта ће нам све рећи. Кажем, али без обзира на то, ради планирања, ради убрзања ствари ако има неких нових доказних предлога, ако има

предлога у смислу да без обзира на то шта ће нам казати сведоци сарадници најесен, у септембру надам се да ћемо их чути, не надам се него очекујем сигурно, да без обзира на то да нам сви дате неко своје изјашњење уколико има потребе да се неки сведоци које смо већ чули да их поново чујемо, да то знамо благовремено, да то планирамо, а од тога ви наравно увек можете одустати.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Ми смо се још 9. маја обратили суду поднеском где смо замолили Вас као председника већа да се за Станка Вујановића одобри набавка ињекција а које је преписао ортопед Милан Луковић, обзиром да Станко Вујановић 20 година већ има проблема са левим коленом, сад му је констатована и артроза и погоршање здравственог стања. До данашњег дана њему није омогућено лечење, односно није му набављена ниједна ињекција, па би поново апеловали у том погледу да му омогућите наставак лечења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми Снежа сугерише ми смо то одмах упутили председнику суда који одлучује о тим стварима. Ја сам схватио да су у питању неки скупљи лекови, до сада није било проблема те врсте. Проверићемо у чему је проблем.

АДВ. БРАНИСЛАВ ТРАВИЦА: Проблем је што не постоји замена за тај лек, једино та ињекција може да се користи, не постоји замена на нашем тржишту за тај лек, значи то је можда проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, проверићемо код председника суда у чему је проблем.

АДВ. БЕЉАНСКИ ВЛАДИМИР: Ја бих само замолио да веће каже да ли ће о мом предлогу за то да се браниоцу ускрати право да брани двојицу сведока сарадника одлучити касније или неће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучићемо и о томе касније и о томе ћемо наравно одлучити касније.

АДВ. ВЛАДИМИР БЕЉАНСКИ: Добро, претпоставио сам да је то у питању и замолио бих само још једно обавештење а то је да сам ја ставио предлог још на претресу 13.03.2007. па касније поновио то 14. маја поднеском да се из буџетских средстава суда одобре средства опт. Шошићу да се ангажује стручни консултант из области неуропсихијатрије који би пратио рад тима неуропсихијатара, психолога који ће вештачити првог сведока сарадника. О томе још увек није одлучено. Видим да се припрема то вештачење, па бих молио да суд и о томе одлучи или ако постоји одлука да ми је саопшти да бих знао да ли ћемо тиме располагати или не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, могу вам одмах рећи наше мишљење по томе. Таква врста трошкова није предвиђена као неки трошак у смислу оне одредбе тамо стодеведесет и неке ЗКП-а, међутим, и у том смислу ми нећемо одобрити одбрани опт. Шошића ангажовање о трошку суда стручног лица. Оптужени, мислим Златар је ангажовао стручно лице, обавестио нас је о томе колега Јелушић поднеском, неуропсихијатра др. Ковачевић је у питању. Према томе, колега Бељански, на неки начин, дакле, опт. Златар то плаћа сам и ми немамо ништа против тога. Дакле, на неки начин ћете и Ви бити у ситуацији и у

сарадњи са колегама браниоцима да остварите ту неку контролу, ту неку врсту контроле. Чак и да су предвиђене могућности финансијске у том смислу, искрено вам кажем ја не мислим да је то у реду јер би то значило да суд нема поверења у вештаке које ангажује, а основа је управо у томе да суд има поверења у стручном, моралном и сваком другом смислу у вештаке које ангажује и сад нека контрола са стране што се нас тиче и суда неприхватљива. Према томе, у том смислу ми смо апсолутно чврсти да такав захтев одбијам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја морам да признам да мени није то јасно да суд дозвољава контролу вештака које је сам одредио па ма ко то плаћао. Потпуно је ирелевантно ко плаћа контролоре него шта су, како ћете. Ја не знам да ли је суд уопште да ли је могуће да Ви одобрите да неког лекара неуропсихијатра неко контролише са стране и да ли ће то тиме нарушити то вештачење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је стручна помоћ одбрани. Ми то тако схватамо и доживљавамо, то је човек који не може постављати питања никаква ни вештацима ни било коме, може само да сугерише колеги Ђурђевићу и колеги Јелушићу шта да они питају итд. Дакле, то је стручно лице које користи одбрана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је стручно лице које ће да подучава вештаке или да подсећа вештаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоце.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оно неће бити присутно приликом вештачења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зависи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо то. Ја бих био врло опрезан са том мером па бих питао вештаке да ли је сврсисходно да неко трећи присуствује вештачењу, а немам ништа против да неко ту седи у тренутку кад тог вештака будемо саслушавали на главном претресу, али у тренутку када он буде вештачио лице нисам сигуран да је то добро и да је то могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, знате шта је? Улазимо у домен неке лекарске етике итд. Ја не знам да ли ће тим вештака уопште дозволити присуство било кога, ја у то не улазим, када буде обављан онај не информативни него онај њихов психолошко, психијатријски интервју итд. ја у те ствари не улазим, али немам ништа против да томе присуствује неко стручно лице тог типа које ће да седи са стране и да слуша шта га питају, да евентуално себи прави белешке итд. Да ли ће то дозволити, пошто је у питању човек исте струке и професије, да ли ће они то дозволити, а браниоцима ја то не знам. Уколико мисле да је то у реду, да је то у складу са правилима струке, са етиком те струке, не мешам се, немам ништа против.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не знам шта да вам кажем, али некад је у овим осетљивим стварима довољно да погледате попреко па да ставите особу у ситуацију да бира шта ће да одговори и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо. Ако нема нико ништа више?

Потом, суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже за:

03, 04, 05, 06. и 07. септембар 2007. године,
свакога дана са почетком у 9,30 сати,
судница бр. 1, зграде овог суда.

Знаете шта смо планирали кога да позовемо, условно, али у том смислу прецизно о терминима бићете обавештени накнадно оном наредбом, не позиве него само наредбом да знате тачно распоред, план рада.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА